

יום ה', י"ב בניסן תשס"ח (17 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשבת הגדול, השבת שקודמת לחג הפסח, נוהגים לקרוא מן ההגדה, כהכנה לקראת החג. אך השבת היא לא רק שבת הגדול אלא גם **ערב החג!** ובכן, כל ההכנות שנוהגים לעשות בערב פסח, צריכים להשלים הפעם **לפני** כניסת השבת. אם לאו, יש לעשות רק אחרי צאת השבת.

אחד ההבדלים הנוספים השנה הוא בכך שאמנם שורפים את החמץ ביום ששי, ערב שבת, כדי לא לחלל את קדושת יום השבת שהוא ערב פסח; אך **ממשיכים לאכול חמץ** עד לשעה בשבת בבוקר שבה חייבים להפסיק לאוכלו. אח"כ אומרים את התפילה על ביעור החמץ ["**כל חמירא**"] בשבת עצמה, ולא בשעת השריפה. כוונת המונח "ביעור" היא **ביטול** החמץ, הפקרת החמץ, ולא שריפתו. אם כן, רואים אנו כי "שתי דרכים יש לו לאדם בבואו להתמודד ברוע, במידות הרעות שהחמץ מסמל אותו. האחת היא **שריפה** – מאבק חסר פשרות שסופו בכיליון ושריפה. לעומת זאת, השבת מסמלת את הקדושה. היא מאפשרת להתמודד עם הרוע ע"י **אכילה**, דהיינו ע"י עיכול ועידון. ביעור החמץ נעשה דרך סעודת השבת. העלאת הרע ועידונו מביאים לידי ביטוי דרך אחרת להתמודדות עם סוגיית הרע."

[הרב שי פירון – הגדת "את פתח לו"]

אשרי **העם** שיודע להבחין בין שתי דרכים אלה ולהחליט מתי להשתמש בכל אחת מהן.

שבת שלום ומבורך,
וחג פסח כשר ושמח!

ברברה ומרדכי

נב – בלי נדר, נחזור "אחרי החגים"...

"לו עמי שמע לי ישראל בְּדַרְכֵי יְהוָה. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

18 ⁴² : (חיפה)	18 ⁵⁰ : (ת"א)	18 ³⁵ : (י-ם)	18 ⁴⁷ : (ב"ש)	כניסת השבת
18 ⁵³ : (חיפה)	18 ⁵² : (ת"א)	18 ⁵⁰ : (י-ם)	19 ⁴⁷ : (ב"ש)	צאת החג

פרשת השבוע: "**אחרי מות**" [ויקרא ט"ז 1 – י"ח 30] / **חג ראשון של פסח** יום נעים ושבת שלום ומבורך!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.